

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci navrhovateľky: **H.**, nar. X. v L. naposledy bytom v zahraničí: L., t. č. PT R., na dlhodobej priepustke u L., zast. Centrom právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, Bratislava, Pivonková 6, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-9-17/PO-Ž/2009 zo dňa 17.2.2009, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 16/2009-64 zo dňa 7. apríla 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 16/2009-64 zo dňa 7. apríla 2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ČAS: MU-9-17/PO-Ž/2009 zo dňa 17.2.2009, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) zamietol žiadosť

navrhovateľky o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľky nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu na území SR a rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je vecne správne a v súlade so zákonom. Skutočnosti navrhovateľkou uvádzané v priebehu celého azylového konania nasvedčujú podľa krajského súdu snahe o legalizáciu pobytu navrhovateľky na území SR a potvrdzujú záver, že v jej prípade nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu podľa § 8, alebo 10, 13a a 13b zákona o azyle.

K námietke neudelenia azylu z humanitných dôvodov, nakoľko je vekom blízka veku nepľnoletej osoby a nebolo jej predĺžené povolenie k pobytu, krajský súd uviedol, že táto námietka je nedôvodná. Ak odporca podľa krajského súdu nedospel k presvedčeniu, že existujú humanitné dôvody udelenia azylu navrhovateľke, nie je možné vyčítať, že azyl z tohto dôvodu jej neudelil. Odporcovi bolo z výpovede navrhovateľky známe, že táto pricestovala na Slovensko na základe platného víza a podobne mu bol známy navrhovateľkou udaný dátum jej narodenia. Ak však sám, na základe vlastnej úvahy nedospel k názoru, že v prípade navrhovateľky je potrebné udelenie azylu z humanitných dôvodov, nie je možné mu vyčítať takéto jeho stanovisko, podobne ako ani to, že svoje stanovisko v napadnutom rozhodnutí neodôvodnil.

Nad rámec tohto odôvodnenia krajský súd uviedol, že navrhovateľka nikdy nepožiadala o predĺženie svojho pobytu na Slovensku a preto nie je možné vylúčiť, že v prípade, ak by ň požiadala bolo by jej udelené ďalšie povolenie k pobytu.

K námietke nedostatočne zisteného stavu veci, osobitne vo vzťahu k správam o krajine pôvodu navrhovateľky, krajský súd uviedol, že povinnosť zisťovania stavu veci je v azylových konaniach určovaná dôvodmi, ktoré žiadateľ o azyl prednesie na odôvodnenie svojej žiadosti. Nie je povinnosťou za žiadateľa vyhľadávať, či domýšľať si ďalšie dôvody. Pokiaľ teda odporca pri posúdení navrhovateľkinej žiadosti o azyl vychádzal z dôvodov prezentovaných navrhovateľkou, neporušil tým žiadne ustanovenia zákona o azyle, resp. Správneho poriadku. Navrhovateľka v priebehu azylového konania nedeklarovala svoje prenasledovanie či obavu z neho, trestné stíhanie, uloženie či výkon trestu smrti, neľudské

alebo ponižujúce správanie, podobne ani ohrozenie svojej integrity v dôsledku ozbrojeného konfliktu. Nebolo teda v danom prípade potrebné vyhľadať a do spisu založiť správy o krajine pôvodu navrhovateľky. Pokiaľ tak odporca urobil, nie je mu to možné vyčítať, pretože v podstate postupoval na rámec svojich povinností vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré použil.

K námietke neposkytnutia doplnkovej ochrany krajský súd uviedol, že v prípade zamietnutia žiadosti o azyl ako zjavne neopodstatnenej z dôvodu (podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona o azyle) v tzv. skrátenom konaní, odporca nerozhoduje o poskytnutí či neposkytnutí doplnkovej ochrany.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka odvolanie, v ktorom namietala, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Krajskému súdu vyčítala, že jeho vyjadrenia k nedostatočne zistenému stavu veci a osobitne k správam o krajine pôvodu navrhovateľky sú nesprávne. Poukázala na to, že v prípade jej návratu jej hrozí uväznenie v RTL tábore, v ktorých sú väznení čínski obyvatelia bez súdneho procesu aj za menej závažné zločiny, tak ako to uvádza Informačná správa o stave krajine – Čína- Tlačovej agentúry Veľkej Británie.

Zdôraznila, že mala na území SR povolený prechodný pobyt za účelom zlúčenia rodiny, ktorý jej však nebol obnovený. Podľa navrhovateľky, bolo by v rozpore s účelom zákona o azyle, vystaviť ju hrozbe uväznenia v krajine pôvodu a odlúčiť ju od rodiny žijúcej na území SR, za ktorou na základe povolenia vycestovala.

Navrhovateľka vyjadrila presvedčenie, že spĺňa minimálne podmienky na poskytnutie doplnkovej ochrany, pretože v prípade návratu jej hrozí nielen ohrozenie a porušenie slobody, ale aj neľudské a ponižujúce zaobchádzanie v RTL táboroch,

Navrhla preto napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval argumenty, prečo zamietol žiadosť navrhovateľky

ako zjavne neopodstatnenú. Poukázal najmä na výpoveď navrhovateľky pred odporcom, z ktorej jednoznačne vyplynulo, že z krajiny pôvodu odišla preto, lebo chcela zmeniť svoj život a začať lepší život na Slovensku, kde sa jej páči, lebo sú tu lepšie podmienky ako v Číne. Iné dôvody svojej žiadosti neuviedla.

V nadväznosti na tvrdenie navrhovateľky, že jej hrozí v krajine pôvodu uväznenie z dôvodu, že sa nevrátila včas po skončení platnosti povolenia na prechodný pobyt na území SR, odporca uviedol, že zo správ o krajine pôvodu vyplýva, že vláda povoľuje svojim občanom legálne cestovať do zahraničia. Určité obmedzenia sa týkali osôb považovaných za disidentov, náboženských aktivistov a niektorých problematických osôb, ktorí mali ťažkosti so získaním pasov. Navrhovateľka však žiadne takéto ťažkosti neuvádzala, v krajine pôvodu nebola členkou žiadnej politickej strany alebo náboženského hnutia, nikdy nebola trestne stíhaná ani inak prenasledovaná. Nebezpečenstvo z dôvodu ňou uvádzaného jej podľa odporcu nehrozí. Odporca poukázal na to, že navrhovateľka v odvolaní neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti a nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by mali vplyv na zrušenie uvedeného rozsudku, a tým aj rozhodnutia odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17. augusta 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b.

Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená. Ministerstvo žiadosť o udelenie azylu zamietne ako zjavne neopodstatnenú, ak o udelenie azylu požiada žiadateľ, ktorý zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na dôvodoch, ako je hľadanie zamestnania alebo lepších životných podmienok (ods. 3).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľky v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľka svoju žiadosť o udelenie azylu odôvodňuje inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13 a alebo 13b zákona o azyle, preto jej žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (odporca vychádzal z informácií o krajine pôvodu, ktoré získal zo Správy

Úradu pre demokraciu, ľudské práva a prácu MZV USA z marca 2007, zo Súhrnnej teritoriálnej informácie o Číne spracovanej zast. Úradom ČR ku dňu 10.10.2008, z článkov slovenských denníkov z roku 2008 a českých zdrojov z roku 2009), z ktorých stručne popísal spoločensko-politickú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľka žiadala o udelenie azylu.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľka nielen že nepredložila žiaden dôkaz preukazujúci jej prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu ani netvrdila.

Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 15.1.2009 navrhovateľka uviedla, že jej cieľom bolo dostať sa na Slovensko za svojou matkou, ktorá tu žila približne 1 rok. Uviedla, že na Slovensku žije už dlhšie a veľmi sa jej tu páči, sú tu veľmi dobré podmienky na život, ľudia sú príjemní a vidieť tu pokrok. Dôvodom jej odchodu z krajiny pôvodu bolo, že chcela zmeniť svoj život a začať lepší život, chcela sa pozrieť ako funguje za hranicami Číny, pretože rozvoj krajín mimo Číny je oveľa väčší.

Na otázku prečo o azyl nepožiadala ešte v októbri 2008, odpovedala, že o tejto možnosti skôr nevedela. Žiadne iné dôvody žiadosti neuvádzala.

Na otázku, čoho sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu, odpovedala, že do Číny sa vrátiť nechce.

Na otázku, či bola v krajine pôvodu prenasledovaná a či prišla do styku s políciou alebo inými zložkami štátu osobne, odpovedala, že v krajine pôvodu nebola prenasledovaná, ani nemala problémy s políciou ani inými zložkami štátu v Číne.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporca aj súd prvého stupňa vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny záver o tom, že navrhovateľka zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na dôvodoch, ako je hľadanie lepších životných podmienok.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav vecí podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľky, pre ktoré žiadala udeliť azyl na území Slovenskej republiky, nemožno považovať za relevantný dôvod pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky a jej žiadosť je založená na iných dôvodoch ako v § 8, § 10, § 13a alebo 13b, najmä na dôvodoch, ako je hľadanie lepších životných podmienok, takýto záver nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Odvolacie námietky navrhovateľky, ktorá vyčítala krajskému súdu, že neprihliadol na možnosť, že v prípade návratu do krajiny pôvodu bude vystavená neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu a nevenoval náležitú pozornosť informáciám o krajine jeho pôvodu, neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani rozhodnutia odporcu. Vzhľadom k tomu, že sa navrhovateľka odvoláva na všeobecné informácie o krajine pôvodu, bez špecifikácie dopadu na samotného žiadateľa, pričom z vyjadrení navrhovateľky, ktoré produkovala v administratívnom konaní, vyplynul jednoznačný ekonomický dôvod jej žiadosti a s poukazom na skutočnosť, že otázka administratívneho vyhostenia navrhovateľky nie je predmetom tohto konania, tieto námietky navrhovateľky vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné.

Rovnako aj námietku navrhovateľky, že minimálne spĺňa podmienky na poskytnutie doplnkovej ochrany. V prípade zamietnutia žiadosti o azyl ako zjavne neopodstatnenej z dôvodu (podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona o azyle) v tzv. skrátenom konaní, odporca nerozhoduje o poskytnutí či neposkytnutí doplnkovej ochrany, naviac, pokiaľ odporca pri posudzovaní žiadosti navrhovateľky vychádzal z jej vyjadrení o tom, že v krajine jej nehrozí žiadne prenasledovanie, nemala problémy s políciou ani inými zložkami štátu v krajine pôvodu, odporca postupoval správne, keď žiadosť navrhovateľky zamietol podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona o azyle a v takom prípade nebol ani dôvod, skúmať podmienky poskytnutia doplnkovej ochrany.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď navrhovateľke, ktorá nemala úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. augusta 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová